

Fogyatékkal élő magyar fiatalok a szórványban

Lépések a teljességhez

Út a Hajnalcsillag Hit és Fény Közösségig

Az évek óta zajló foglalkozások kapcsán beszélgettünk el Hajas Erzsébettel, a Hajnalcsillag Hit és Fény Közösséget működtető Pécskai Humanitas Egyesület elnökével.

– *Hogyan, mikor indultak a Hajnalcsillag Hit és Fény Közösségben zajló foglalkozások?*

– Közösségünk 2011 decemberében alakult, aminek előzményei is voltak. A fiam, Rabi Norbert István, aki hamarosan 20 éves, ikerszülés második babájaként látott napvilágot, de sajnos a szülésnél komplikációk léptek fel, és emiatt oxigénhiányos állapotba került. Öt hónapos korában, szpasztikus tetraparézis sérülést diagnosztizált a neurológiai szakorvos, és ezzel számunkra egy új életút kezdődött. Az út azóta is tart, számtalan próbálkozás, állomás érintésével, ebből csupán néhányat említenék: Arad – kintoterápia, Budapest, Nemzetközi Pető Intézet – Pető-módszer, Dézna, Rehabilitációs Központ, Marosvásárhely – dr. Lüdkey Ibolya, Temple Fay-módszer, Budapest – Vargha-gyógyász, Arad – Med Orto – komplex gyógykezelés és ortézis. A cél egyértelmű volt, azaz, a gyermekemet talpra kell állítani, hogy teljes értékű életet élhessen. Tíz évvel ezelőtt az egyik ilyen lehetőség volt az is, amely miatt alternatív kezelésre Marosvásárhelyre mentünk, ahol Simó Ágnes jóvoltából elszállásoltak bennünket az Ügyes Kezek Alapítványánál. Ott megismerkedtünk a napközis foglalkozással egybekötött rehabilitációs munkával. Az felejthetetlen élmény marad számomra, hiszen a fiam ott tapasztalta meg először a barátkozás örömét. Számunkra ismeretlen gyermekek barátságosan, szeretettel közeledtek hozzám, egyenlő partnernek, barátoknak tekintették, ami nem csak Norbinak, de nekem is rendkívül jó érzés volt. Addig magam sem találkoztam más, fogyatékkal élő gyermekek közösségével, így nem igazán tudtam közeledni hozzájuk, de ők, a maguk módján, a határtalan szeretetükkel, közvetlenségükkel és őszinteségükkel, mondhatni észrevétlenül, lebontották a bennem lévő gátlásokat. Mivel azonban a gyermekem állapotát átmenetnek tekintetem, továbbra is megtettem minden elképzelhető annak érdekében, hogy teljesebb értékű életet élhessen, és elmondhatom: nemcsak belekóstoltam a gyógyászati adta lehetőségekbe, hanem az elsajátított tapasztalatokat mindmáig alkalmazom.

– *Véleménye szerint az öt hónapos korában elkezdett kezeléstől a jelenlegi állapotáig történt-e valamilyen fejlődés?*

– A neurológus véleménye is alátámasztja a folyamatos fejlődést, hiszen legutóbb is megkért, hogy meséljem el, milyen kiegészítő terápiákat alkalmazunk, mert látványos a javulás a legutóbbi látogatásunk óta. Természetesen, mindig megbeszéljük az alkalmazott gyógymó-

dokat, amelyeknek a legtöbbje eredményt is hozott. Azzal együtt, hogy olyan természetgyógyással is találkoztunk, aki Orosházáról hónapokig járt kezelni, ami mellett igen magas árfekvésű, természetes alapanyagú gyógyszereket is ajánlott megvásárlásra, a kezeléseket sikerének érdekében. Pár hónap múlva azonban egyértelművé vált, hogy tulajdonképpen a kezelőnek ez egyszerű üzlet, ezért megszakítottuk a kapcsolatot. A Marosvásárhelyen szerzett pozitív élményeim máig is kitartanak, ezek adnak erőt a folytatáshoz.

– *Mikor támadt a Hit és Fény Közösség létrehozásának az ötlete?*

– Magamról annyit, és aki ismer, tudja rólam, hogy nyitott, pozitív, őszinte és közvetlen ember vagyok. Nem volt ez más-

ként akkor sem, amikor az Ügyes Kezek Alapítványánál dolgozó egyik kedves foglalkozásvezető hölgynek beszéltem a nálunk tapasztalt érzéseimről, hiszen csodálatra méltó, amit és ahogyan tesznek a fogyatékkal élőkkel és a hozzátartozóikkal. Erre azt a választ kaptam: otthon hozzá léte te is hasonló közösséget! Akkor még nem mozgattak ilyen célok, hiszen számomra az volt az elsőrendű, hogy Norbikával Németországba menjünk összejt-beültetésre, aminek a jóvoltából talán talpra áll vagy legalábbis nagyban javul az állapota. Az elképzeléseimre a hölgy csak annyit mondott: az egy szép álom. Talán azért tette esetlegessé, mert oda sokan szerettek volna kijutni, reménytelenül. Ekkor feltámadt bennem a belső énem, aki kítűzte az újabb célt. 2006-ban jártunk Marosvásárhelyen és 2008-ban, első alkalommal támogatásra szorulva, segítőkész emberek jóvoltából, kijutottunk Kölnbe, ahol 10 ezer euró ráfordítással, illetve sok segítséggel megtörtént az összejt-beültetés.

– *Milyen eredménnyel járt?*

– Az összejt-beültetés életminőség-javulást hozott számunkra, mivel a végtagok szpasztikusága nagymértékben enyhült, szinte megszűnt. A beültetés után idehaza intenzív gyógytorna következett, amely szintén eredményesnek bizonyul, és pozitív változások indultak be a szervezetben.

Marosvásárhelyi példa

– *Szerintem térjünk át a Hit és Fény Közösség pécskai megalapítására.*

– Az ugyancsak Marosvásárhelyre nyúlik vissza, ahol az Ügyes Kezek Alapítványánál is működött hasonló. A fiatalok a találkozók során megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretetet, az elfogadást, a barátkozás örömét, ezentúl foglalkozásokon vesznek részt, ahol a saját munkájuk által, sikerélményhez jutnak. Ott azt is megtudtam, hogy minden közösség a saját arcára, a saját igényeinek megfelelően formálja a csoportot. Egy alkalommal meghívtak egy szülői klubba, ahol rácsodálkoztam a szülőknél, az anyukáknál a hozzám való viszonyára. Mélyen megérintett a közelségük, az emberségük, a figyelmességük, a szeretetük, a közvetlenségük és segítőkészségük. Az igen fontos belső értékeknek a megnyilvánulása. Mi itthon élünk, de amikor az ottani Alapítványánál, illetve Hit és Fény Közösségben nagyobb események voltak, és meghívtak bennünket, szívesen mentünk és vetünk részt az ünnepségen. Tehát megmaradt a Hit és Fény-kapcsolat, de a baráti kapcsolatokat is ápoltuk. Közben a családról, megélhetőségről is gondoskodni kellett, mivel két gyermekem kellett ellátnom, nevelnem, hiszen Norbika mellett Tímeát is iskoláztatni kellett, akinek egyben kellett alapozni a jövőjét is.

Folytatása a II. oldalon

„Isten keze és lába lenni”

A támogatót is felemeli, nemesíti

A Hajnalcsillag legutóbbi pécskai találkozója is vidám hangulatban zajlott

Arad – A Pécskai Humanitas Egyesület által működtetett Hajnalcsillag Hit és Fény Közösség a közel múltban tartotta meg az októberi találkozóját, ami ezúttal is a lelki felvezetővel indult. Ennek a témáját adó Útravaló című kiadványt a fogyatékkal élő gyermekek és fiatalok igényeinek a figyelembe vételével szerkesztik. Az idei Útravalót nem a madridi napfényben, hanem az ukrainai havazás körülményei közepette szerkesztették.

Az októberi téma így kezdődött: „Nem mindenkinek az a hivatása, hogy 30 éves korában szerzetesrendet alapítson, mint Assisi Szent Ferenc, de a Hit és Fényben

Isten minden vezetőt szolgálatra hív, függetlenül az illető életkorától. Eppen ezért, a hónap témája, hogy az a hivatásunk, hogy Isten keze és lába legyünk.

Mert Isten áldásai nem csak arra szolgálnak, hogy mi jól érezzük magunkat. Isten azért áld meg adományával, hogy örömet és szeretetet adhassunk másoknak. Ahhoz, hogy Isten adományait másokkal is megosszuk, bátorságra van szükség. Ne félj, mondta az angyal Máriának Názáretben, a pásztoroknak Betlehem környékén, valamint Mária Magdolnának és a Biblia sok más szereplőjének. Ne félj – halljuk mi is, amikor Isten arra hív, hogy a Hit és Fény Közösséget

szolgáljuk, és az Ő keze és lába legyünk. Példaképünk Jézus lehetne, aki megmosta tanítványainak a lábát. A Hit és Fényben nincsenek hierarchikus hatalmi struktúrák, és Isten bárkit hívhat a közösséghez. Lehet, hogy van, akihez Jézus így szólt: menj és építsd fel a Hit és Fény Közösséget, mely romokban hever. A Hit és Fény szerkezete sziklára épül, amelynek a sérült emberek a mozdíthatatlan sarokkövei, de az épület még nem kész, ezért minden lendületre és dinamizmusra szükségünk van. Szükségünk lesz, hogy a mozgalmunk gyönyörűségét felismerve, mindenkiket magával ragadó lelkesedéssel szenteljünk magunkat

közösségünk szolgálatára” – olvasta fel a Hajnalcsillag Hit és Fény Közösség lelki felvezetőjét Hajas Erzsébet csoportfelelős.

Ez a találkozó is gazdag volt áldásokban, mert a szeretetre és a feltétel nélküli elfogadásra épült. A fogyatékkal élő gyermekek és fiatalok számára a csoportos foglalkozás a találkozó fontos része, ahol az önkéntesek ismételtlen bizonyították, Isten áldja őket önzetlenségükért! Mint minden eddigi találkozón, az ezúttal megszervezett agapé is családi melegséget sugárzott. A foglalkozásokat ezúttal is Mos Andrea Tímea, Halasi Krisztina és Hauca Erzsébet vezették.

(BALTA)

Folytatás az I. oldalról

Ebből kifolyólag, abban az időszakban Norbika kezelé-
sége háttérbe szorult, ami egyben azt is jelentette, hogy az ígé-
retesen indult fejlődése megtorpant, sőt nem jó irányba vál-
tozott. Tímea viszont egyetemre járt, ahol kinetoterápia, míg a
mesterképzőn kinetoprofilaxia szakon végzett. Vagyis terápiás
kezeléseket végző gyógymasszőr. A pécskai Hit és Fény Kö-
zösség megalapításához nagyban hozzájárult, hogy időközben
körülöttem több, számomra nehezen feldolgozható szomorú
esemény is történt, amelyek az életünk nagy hatással vol-
tak. Éppen ezért történhetett meg az ilyenkor szokásos befe-
lé fordulás, minek következtében megtanultam felismerni a
problémák fontosságát és okait. Azt kutattam, miért kaptam
e problémákat? Ebben sokat segített a Norman Wincenttől
származó mondás: „Amikor az Úr ajándékot ad nekünk, azt
problémába csomagolja. Minél nagyobb az ajándék, annál
nagyobb a probléma, amibe becsomagolja”.

A jelzett csapások megerősítették bennem Goethe kijelenté-
sét, miszerint „Bárhová is kerül az ember, bármibe is fog, végül
mindig visszakerül arra az útra, amelyet a természet kijelöl
számára”. Nos, ez velem is így történt, mert egyértelművé vált,
hogy másfele már nem mehetek. Ugyanakkor a külső feltéte-
leim is úgy alakultak, hogy létrehozhattuk a Hajnalcsillag Hit
és Fény Közösséget. 2011 decemberére mintegy 3 hónap alatt
sikerült segítőköt, támogatókat beszervezni. A létrehozásához
és a működéséhez a Simó Ágnessel történt hosszú telefonos
beszélgetések alkalmával tapasztalatot is szerezhettem, és
erre épült fel a szerkezete és a működése. Pécskán is megérett
a Hit és Fény Közösség létrehozásának az igénye azért, hogy
a helybeli fogyatékkal élő gyermekeknek és fiataloknak, ha-
vonta legalább egyszer szervezhessünk egy olyan találkozót,
ahol maguk között zavartalanul, szeretetben együtt lehetnek.
A dolgok többnyire simán mentek, mert mindig voltak segí-
tőszándékú emberek, akik akkor álltak a céljaink mellé, ami-
kor éppen szükség volt a támogatásukra. Később lehet, hogy
más lett az útjuk, és továbbléptek, de mindig került az adott
probléma, feladat megoldásához segítő szándékú önkéntes.
Ahányszor kétsésem támadt abban, hogy nekem ezt tennem
kell, annyiszor kaptam hátulról egy lendületet. Hogy a dolog
nem fejlődött a kellő mértékben, talán azért is történt, mert
voltak célok és tapasztalatok, de abból a meggyőződésből cse-
lekedtem, miszerint aki szívből tesz, önzetlenül teszi, és ez a
terület nem a magamutogatásról szól.

– *Miért éppen a Hajnalcsillag nevet kapta a pécskai Hit és Fény Közösség?*

– Nem véletlenül történt, ugyanis 2011 karácsonyán jött
létre, született meg. Azóta a nyári vakációk kivételével, itt
rendszeresen folynak foglalkozások.

Humanitas Egyesület

– *Mi az általános jellemzőjük e találkozóknak?*

– Azok mind interaktívak, hiszen a csapat, amelynek tagjai
az Útravalót szerkesztették, fokozottan ügyeltek arra, hogy
maximálisan elősegítsék a fogyatékkal élő gyermekek és fi-
atalok fejlődését. Ezenkívül más, hasonló közösségekkel is

kapcsolatba kerültünk, kihelyezett rendezvényeken is részt
vettünk. Ilyen volt a Szegeden megszervezett Dél-alföldi régiós
találkozó 2015 tavaszán. Ugyanakkor jártunk a tornyai Calyp-
soland kutyafarmon is, ahol a gyermekek kutyákkal ismerked-
hettek, és ezáltal élményekkel gazdagodhattak. Ugyancsak ta-
valy nyáron egy erdei kirándu-
láson is részt vettünk. A jelzett
tevékenységgel párhuzamosan,
három évvel ezelőtt létrehoztuk
a Pécskai Humanitas Egyesü-
letet, amelynek fő célkitűzése,
hogy az időközben felmerült
igényt, a fogyatékkal élők szá-
mára napközi foglalkoztató in-
tézmenyt törvényesen működ-
tesse. Attól kezdve az igényelt
napközi köré próbáltuk építeni
a találkozókat is. A napközire
azért van szükség, hogy a nap
bizonyos időszakában a szü-
lők, megfelelő szakemberekre
bízva, biztonságban tudhassák
a fogyatékkal élő gyermekeiket,
akik méltó ellátás mellett fejlő-
dhetnek tovább. Róluk tudni
kell, hogy állandó felügyeletet
igényelnek, miközben a szü-
lőknek bizonyos elvégzendő
feladataik miatt, akár munka-
vállalás okán is, szabadidőre
van szükségük.

– *A Hit és Fény Közösség-
ben hány sérült fiatalal fog-
lalkoznak?*

– 7-8-cal, de ha létrejönne a napközi, sokkal többen is igé-
nyelnék e szolgáltatást.

– *A fogyatékkal élők számára mi a jó a jelenlegi foglalkoztatásban?*

– A fiamat, Norbikát idézném, szerintem nagyon fontos az
ima, az elmélkedés rész, mert az jót tesz a léleknek. Utána
olyan célzott terápiás foglalkozások következnek, mint raj-
zolás, festés, tánc, zene, ének stb. Mindnek fejlesztő hatásai
vannak. A találkozó során beszélgethetnek, ismerkedhetnek,
sikerélményük van az önmegvalósítás lehetősége által, mi-
közben az ének és a zene, mint tudjuk, a lélek tápláléka. Ki-
rándulás alkalmával szélesedik a látókörük, tapasztalatokat
és élményeket szerezhetnek, ez által boldogabbak lesznek.

– *Milyen rendezvényeken képviselték az Egyesületet?*

– A Pécskán megszervezett, szinte minden nagyszabású
rendezvényen, ahova meghívják, illetve lehetőséget kapunk,
hogy jelen lehessünk. Az Egyesületet hirdető, kétnyelvű ban-
nerrel felszerelve, külön sátor alatt, az Egyesület céljainak
a megvalósítására, zárt üvegurnába elfogadtunk önkéntes
felajánlásokat, amelyekért cserébe a foglalkozásokon készült
munkákat ajándékoztunk. Ugyanakkor célunk, hogy ismertes-

sük a fogyatékkal élők értékeit, ezzel is elősegítve a társadalmi
beilleszkedésüket, ezentúl ismertetni kívántuk a közösségben
zajló munkát is. A rendezvényeken való részvételünket a Pécs-
kai Polgármesteri Hivatal is támogatta.

A Pécskai Humanitas Egyesület kétnyelvű bannerével ellátott sátrában, a város rendezvényei alkalmával önkéntes adományokat fogadnak el

A Hajnalcsillag fogyatékkal élő fiataljai a tornyai Calypsoland kutyafarmján kellemes napot töltöttek

Felújításra szorul az épület

– *Milyen feltételek között működnek?*

– Az Egyesület, szerződéses alapon, díjmentesen használhatja az épület helyiségeit. A rendezvényeken begyűlt önkéntes támogatások viszont az önrészt képezhetnék ahhoz az utófinanszírozású pályázathoz, amelyet közösen nyújtottunk be a Pécskai Polgármesteri Hivatalhoz, és amely sikeres elbírálásban részesült. A működésünkhöz először sikerült támogatást nyerni. Mindenképp meg kell említeni, hogy az épület ingyenes használatát szerződés biztosítja, de a ház nagyjavításra szorul: a fedele több helyen becsorog, az épületet rá kellene kapcsolni a városi vízvezeték-hálózatra és szennyvíz-rendszerre, a fürdőszoba és a villanyhálózat teljes felújításra szorul, a helyiségeket ki kellene festeni, de a korszerű fűtőrendszer is hiányzik. A jelzett korszerűsítési munkálatok kivitelezése megoldhatatlannak tűnik komolyabb támogatás nélkül. Az itt meghonosodott közösségi munkát viszont semmiképp nem szabad megszakítani, hiszen a társadalom perifériájára került fiataloknak e találkozók gyökeresen megváltoztatták az életét.

Folytatása a III. oldalon

A karácsonyi ünnepek mindig bensőséges, baráti hangulatban, a szeretet jegyében zajlanak

Folytatás a II. oldalról

Megtapasztalhatták a boldog együttétet, nem kell attól tartaniuk, hogy külső szemlélők rájuk csodálkoznak, mert itt feltétel nélküli szeretettel fogadják el egymást, amit máshol nem tapasztalhatnak. A találkozó minden résztvevő számára feltöltődést, lelki támaszt jelentenek. Éppen ezért, a Humanitas Egyesület támogatásával, továbbra is folytatni kívánjuk a fogyatékkal élő gyermekek és fiatalok terápiás foglalkoztatását.

– *Mi az, ami a csoportfelelőst ebben mozgatja?*

– Realista vagyok, de belső indítatásomból fakadóan, szívügyemnek tekintem a társadalom perifériájára szorult, fogyatékkal élő gyerekek és fiatalok felkarolását, számukra egy méltóbb és élhetőbb élet feltételeinek a megteremtését. Szeretek jó ügyért dolgozni, hiszek az esélyegyenlőségben, és ki is állok érte. Mivel mára már egyértelművé vált számomra: ha nem öntjük szavakba a gondolatainkat, akkor senki sem ért minket. Ez a felismerés vezetett oda is, hogy most, először

beszéljek magamról és az Egyesület küldetéséről, ha nevezhetem így.

Végszóként megköszönöm mindazoknak, akik e munkában mellém álltak, illetve bármivel is támogattak minket. Mindenkor köszönet illeti a Budaörsi Caritást, a Magyar Johannita Segítő Szolgálat Hódmezővásárhelyi Szervezetét, és dr. Kószó Péter elnök, egyben alpolgármester urat, a pécskai West Motoreadort, a tornyai Kalypsolandot, a helybeli Vöröskeresztet, továbbá fő támogatóinkat, a Pécskai Polgármesteri Hivatalt és a Városi Tanácsot. Ugyanakkor nagyon fontosnak tartjuk azon önzetlen emberek támogatását is, akik a háttérből ugyan, de emberileg folyamatosan mellettünk állnak, és számíthatunk a mindennemű segítségükre. Mert a fogyatékkal élő embertársainknak a felkarolása olyan nemes ügy, amely támogatót és kedvezményezett egyaránt felemel, nemesít.

– *Köszönöm a beszélgetést!*

– *Én köszönöm a lehetőséget.*

BALTA JÁNOS

Rabi Norbert 18. születésnapját is a közösségben ünnepelték meg

Beszélgetés Farkas Viktória elnökkel

Az orvosi tanácsadás biztosítása is fontos a rászorulóknak, sérültek számára

Az Aradi Máltai Segélyszolgálat karitatív munkája nemcsak a megyeközpont, hanem Arad megye jelentős részének a szociális életére is kiterjed. E munkát Farkas Viktória elnökkel próbáljuk számba venni.

A rászorulóknak mindenféle ügyes-bajos dolgukban megkeresik az Aradi Máltai Segélyszolgálatot

– *Mi az, amivel a Segélyszolgálat rendszeresen foglalkozik?*

– Kezdeném azzal, hogy a központi raktárunkból heti rendszerességgel ruhaneművel, ágyneművel szolgáljuk ki a nyilvántartásainkban szereplő aradi rászorultakat. Rájuk kívül rendszeresen felkeresnek a vidéken tevékenykedő máltai tagok is, akik egy-egy ottani csoportért felelnek. Éppen ezért, ugyancsak ruhaneműt és ágyneműt, illetve használati cikkeket, olykor kisebb bútorokat is elvisznek az ottani rászorulóknak részére.

– *Miféle használati dolgokat tudnak adni?*

– Gyakran megessik, hogy felszámolnak egy-egy lakást, amiből a tulajdonosok által nem igényelt konyhai felszereléseket, más használati cikket nekünk adnak, a rászorultak közötti kiosztás céljából. Egy időben tisztálkodó, illetve mosószeres kiosztására is volt lehetőség, a nyugati partnereink jóvoltából.

– *Milyen módon jutnak hozzá a hazai felajánlásokhoz?*

– Rendszeresen meghirdetjük, hogy bármilyen felajánlást köszönettel elfogadunk intézményektől, magánszemélyektől egyaránt. Szomorúan kell hozzátennem, hogy nem igazán van sikere az adománykérésnek. Egyrészt azért, mert a felajánló nem tudja elhozni. Olyankor a Máltai kisbusz hához megy, csak hogy a felajánlott dolgokat a legtöbb esetben ki kell válogatni, nehogy megsértsük velük a rászorulókat. A felajánlók legtöbbje viszont azt szeretné, ha a feleslegessé vált egész holmit elhoznánk, ami tárolási, felhasználási gondokkal jár.

– *A felajánlott ruhaneműk mosásra szorulnak?*

– Mosni nem szoktuk, de a zsákos ruhát ki kell válogatni. Mert tisztelt a kivételnek, van, aki szépen becsomagolva, kimosva, szelektálva ajánlja fel, azokon érzik a mosószer-

nek az illata, mások viszont egyre-másra zsákba tömik őket. Utóbbiak szelektálásra szorulnak, a használhatatlanok a szemébe kerülnek. Természetesen, a Nyugati Jelenben közzétett felkérések nyomán, a közölt program szerint továbbra is szeretettel várjuk a felajánlókat. Sajnos, a németországi Herzogerrathban működő partnerunktól idén még nem kaptunk segélyszállítmányt, de eddig megőrizték azt a szokásukat, miszerint nálunk megvásárolják a segélynek szánt kétfajta élelmiszert, amiből 5-6 kilós csomagokat állítunk össze. Tavaly a tőlük kapott élelmiszerekből 145 ilyen csomagot állítottunk össze, amelyeket karácsonyra kiosztottunk a rászorulóknak között. Ugyanakkor a Kárpát-medencei Magyar Gazdák Egyeztető Fórumától is kaptunk 2 zsák lisztet, amelynek egy részét már kiosztottuk, más részét párosítani próbáljuk a kiosztáshoz más élelmiszerekkel.

– *Az Aradi Máltai Segélyszolgálatnak van-e olyan programja, ami a fogyatékkal élők felkarolására irányul?*

– Több ilyen személy is szerepel a nyilvántartásunkban. Példának okáért, egy aradi hatgyermekes asszonynak a legnagyobb fia szellemi fogyatékos. Az édesanya gyakran felkeres, és a készletünkben válogat olyan

ruhaneműket, amelyek megfelelnek a fiának. Egy kisszenmiklósi asszonynak is van egy mozgássérült leánya, akinek egyszer-használatos pelenkákat adtunk, de a Tarafalui utcából is rendszeresen felkeres egy asszony, akinek ruhaneműt, ágyneműt, ünnepekre tartós élelmiszert is adunk a mozgássérült gyermeke számára. A vidékiek közül megemlíthetem azt a simonyifalvi asszonyt, akinek a fiát ketrebben kellett őrizni. Amíg a fia élt, rendszeresen segítettük, a németországi partnerünk is felkereste egy jókora segélycsomaggal, sőt pénzt is adott neki. Seprősön, a falu kondásának 13 gyermeke van, közülük egyik kiskorút valaki autóval elütötte, én szerveztem meg a kórházba való szállítását, hogy megmentsék a lábát. Azt nem kellett amputálni, viszont mozgássérült maradt. Éppen ezért, a németországi partnerünk többször támogatta anyagilag. Ugyanakkor van egy olyan munári mozgássérült is, akit a férjem többször elszállított a szegedi klinikára, kivizsgálás céljából.

– *Az aradi éjjeli szálláson lakó támogatottak között vannak-e fogyatékkal élők?*

– Azok között sok a szellemi sérült, ami a sanyarú sorsuk, a kiszolgáltatottságuk miatt állt be.

– *A betegségük nem a bódítószerek rendszeres belélegzésétől keletkezett?*

– Mivel ott rendszeres orvosi felügyelet van, a bódítószerek használót nem engedik be, azokat kiszűrik, meg nem is mennek oda. Aradon, a kürtösi úton kialakult nyomortanyán viszont van egy Erzsi néni, aki rettenetes körülmények között él együtt a gyermekeivel és az unokáival. Tudtommal a gyerekek között nem egy van olyan, akinek – feltételezhetően koldulás céljából – kicsavarták a lábait. Arra készülök, hogy segélycsomagokkal felkeressem őket, illetve felmérjem az életkörülményeiket. Ezen túlmenően 5 tolokocsink, sok járókeretünk és mankóknk van kölcsönadva mozgássérülteknek. Ilyen segédeszközökért gyakran telefonálnak, sajnos már csak mankóval tudunk szolgálni.

A felajánlott használt ruhából a Máltai önkéntesek által készült tombolacsomagok nagy népszerűségnek örvendenek

A kollégáimmal együtt, nagyon hálásak vagyunk, amiért a családi életünk mellett, immár 25 éve szolgálhatjuk a rászorult vagy a fogyatékkal élő embereket.

– *Kérem, beszéljünk a Máltai Nyílt Kapuk programról is!*

– Azok évente többször megszervezett, nagyobb kaliberű rendezvények. Az alkalmakra nemcsak meghirdetjük, hanem Aradról és vidékről is meghívjuk a nyilvántartásunkban szereplőket, illetve Máltai tagjainkat. Olyankor a raktárban lévő készletekből a székházunk udvarán felállított asztalokra olyan ruhaneműket, láb- beliket, használati cikkeket rakunk ki, amelyekre szükségük lehet az aradi és a vidéki rászorulóknak.

Folytatás a IV. oldalon

Folytatás a III. oldalról

Ilyenkor, a hozzánk betérőket meg szoktuk kínálni zsíros kenyérral vagy a helyszínen sült, gyümölcszettel töltött palacsintával. A nyáron Sipos György majláthfalvi nagygazda, egy vadásztársaság közvetítésével 45 kiló vaddisznóhúst ajánlott fel az Aradi Máltai Segélyszolgálatnak. A húsból a helyszínen pörköltet főztünk, amivel megvendégtük a rászorulókat, de a Máltai tagjainkat is. A nemes lelkű felajánlásért ezúttal is köszönetet mondunk. Ugyanazon a rendezvényen, egy temesvári származású, Ausztriában élő Máltai lovag is részt vett. Elmagyaráztuk neki, miről van szó. Lefotózta az eseményt, majd megjegyezte: az Aradi Máltai Segélyszolgálatnak nincs ugyan intézményes rendszere, de áttekintve a tevékenységünket, illetve az országos szervezethez rendszeresen benyújtott jelentéseinket, elmondható: évente nagy létszámú rászorultat, illetve Máltai tagot fog össze. Tavalyelőtt összesen 6200 személyt szolgáltunk ki, beleértve az Aradon közvetlenül, illetve vidéken a Máltai tagjaink közvetítésével kiszolgált

A Sipos György majláthfalvi nagygazdától kapott vaddisznóhúsból izletes pörköltet főztek a rászorulóknak és a Máltai-tagoknak

rászorulókat is. Ezen kívül jó kapcsolatot ápolunk a székház udvarában működő Nyugdíjas Klub tagjaival, az Aradi Nyugdíjasok Ligájának a rendezvényeit is rendszeresen támogatjuk a tombola-csomagjainkkal.

Tavaly milyen programjaik voltak?

– Annak ellenére, hogy nincs intézményes rendszerünk, tavaly összesen 23 programot szerveztünk. Ebben olyanok is szerepelnek, mint családoknak, illetve magánszemélyeknek végzett ügyintézés, a rászorultak körében gyakorolt keresztelés. Eszerint, magam eddig 6 rászorult családnak a gyermekét kereszteltem meg a Mosóczy-telepi katolikus templomban. Ezenkívül a rászoruló bármilyen gondjában a rendelkezésükre állunk. Most éppen egy kisiratosi család által felajánlott ház teljes berendezésnek az elszállításán, a rászoruló közötti kiosztásán dolgozunk.

– *Tehát akinek felesleges bútor, lakásberendezése van, forduljon bizalommal az Aradi Máltai Segélyszolgálathoz?*

– Természetesen, a kisbusszal elszállítható dolgokat a megfelelő családokhoz juttatjuk. A közelmúltban történt meg, hogy az Oituz utcában egy család nagy összeget örökölt, ezért az egész bútorzatát, a lakás felszerelésével együtt felajánlotta. Szinte az egész egy olyan székesúti családnak adtuk, amelynek a háza leégett. Szerencsére, a károsultnak van egy kisteherautója, amivel mindent el tudott szállítani.

Orvosi tanácsadás, szegedi kivizsgálások

– *Milyen más tevékenységet folytatnak?*

– Az orvosi tanácsadás biztosítása is fontos a rászorulóknak, sérültek, főként az idősek számára.

Az elmúlt évekhez viszonyítva idén e szolgáltatásunkat nagyon sokan vették igénybe. Minden hétfői programunkon részt vesz dr. Naghiu Paraschiva általános orvos, aki orvosi tanácsokkal szolgál nemcsak a látogatóknak, hanem a betelefonálóknak is. Ugyanakkor közreműködünk a szegedi Medicenterbe történő szállításuk megszervezésében, az illető osztályhoz való telefonos programozásukban. A szolgáltatás lényege: a páciens a lakásától szállítjuk a szegedi klinikára, illetve vissza. Nekünk csak a szállítási díjat fizeti, míg a Klinikán be kell fizetnie a 8500 forint körüli vizitdíjat, amiből a Klinika 10%-ot visszaszámol nekünk. Mi viszont visszaadjuk a páciensnek. Nem nagy értékűről van szó, inkább gesztusnak szánjuk. Tekintve, hogy a pszichológusunk Temesváron dolgozik, miközben nálunk kevés páciense volt, ezután csak igényre rendel nálunk is. Ugyancsak Máltai tevékenységnek számít a jogi szolgálat, amit Kiss Délia jogtanácsos végez, igényre.

– *Hány munkatárssal dolgoznak?*

– Jelenleg 45 aktív tagunk van, akik közül 25 szinte minden héten felkeresi az 5 személyből álló raktár-csoportot. Természetesen, valamiféle segítőszándéktól felbuzdulva, mintegy 80 bejegyzett tagunk van, akik közül sokan nem aktívak. Ezzel együtt bárkit beveszünk, akiben munkál a segítőszándék.

– *Van-e utánpótlás, vagyis ifjúsági csoport a szervezetben?*

– Sajnos, nincs, mert a fiatalok nagy része dolgozni kényszerül. Ezzel együtt, néhányan érdeklődnek az önkéntesség iránt. Itt mondom el, hogy meghívást kaptunk a

– Adventben rendszeresen szoktunk, ezért idén is megszervezzük, amire adventi koszorúkat, díszeket is készítünk, amelyeknek az értékesítésével próbálunk anyagiakat szerezni a karitatív munkához.

– *Honnan kapnak anyagi támogatást ahhoz?*

– Vannak jószívű, rendszeres támogatóink, akik kisebb összegekkel, esetleg gabonával, olykor élelmiszer csomagokkal segítik a munkánkat. Az adományokból a Máltai-tagok szép, egyben értékes tombolacsomagokat szoktak készíteni, amelyeknek a jelképes összegért való értékesítésével fedezzük a kiadásainkat. Ugyanarra fordítjuk a tagjaink által, nagyobb rendezvényeken sült, gyümölcszettel töltött, ugyancsak jelképes áron forgalmazott palacsintáknak az ellenértékét is. Igyekszünk a kiadásainkat a minimálisra csökkenteni, de a tagjaink is a lehetőségeik mértékében támogatják a Segélyszolgálatot. Visszatérve az eredeti kérdésre: én azért dolgozom immár 25 éve a rászorultakért, mert már fiatal koromban is felkínáltak azokra, akik segítettek a bajba jutottakon. Mivel már 25 éve teszem a dolgom, nagyon sokan ismernek, sokan keresnek és tisztelnek. Ezt bizonyítja, hogy már 6 rászoruló család bízta rám gyermekének a megkeresztelését. A 25 éves munkához hozzáfűzném: abban reménykedünk, hogy végre lesz egy olyan intézményes rendszerünk, ami lehetővé teszi majd nyaranta lelki gondozótábor megszervezését, ahol magunk között is, de a rászorulókkal, a sérültekkel is el tudunk majd beszélgetni, szeretetben együtt lenni. Az elmúlt vasárnap meghívott Bátka Sándor, az arad-belvárosi baptista gyülekezet előljárója a nálunk megszervezett hálaadó ünnepségre, ahol bensőséges hangulatban adtak hálát az Úr jótéteményeire.

Nos, magam azért vagyok hálás, mert 25 éve segíthetek a rászorulóknak, és a Jóisten minden nap megadja azt a lelki

Farkas Viktória aradi elnök, a Romániai Máltai Segélyszolgálat 25. évfordulóján kapott kitüntetéssel

szepember 24-én megszervezett Sepsiszentgyörgyi Máltai Segélyszolgálat 25 éves évfordulójára, ahol nagy hangsúlyt fektettek az ifjúsági Máltai csoport működésére. Bevezették a résztvevőket a fiatal rászorultakkal való bánásmód, kommunikáció gyakorlatába. A fontosságát gyakorlati példával támasztom alá: múlt

heven felhívott egy idősebb ismerősöm, aki elmondta, hogy szerény körülmények között élő fiatal család szorult támogatásra, de szégyellne segítségért folyamodni. Természetesen, megkértem az ismerőst, hogy keressen fel, és maga vigye el nekik a szükséges támogatást, a téli ruhákat és a lábbeliket. Szerencsére, vannak olyan jóérzésű adományozók, köztük ifj. Kárpáti Béla és családja, akik nagyobb értékű, kimondottan daganatos betegséghez használatos gyógyszert ajánlottak fel, ugyanakkor egyszer használatos, felnőtt pelenkákat is adományoztak az arra rászorulóknak.

– *Ön mióta, miért végzi a Máltai munkát?*

Huszonöt éves az Aradi Máltai Segélyszolgálat

– *Előbb elmondom: október 22-én tartotta 25 éves jubileumát a Romániai Máltai Segélyszolgálat országos szervezete. A kolozsvári Szent Mihály templomba, Máltai lobogókkal bevonult országos szervezet nagyszámú képviselői, Máltai lovagjai és Máltai dámái részvételével megtartott ünnepségen Excellenciás dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek celebrálta az ünnepélyes szentmisét, amelyen részt vett az országos szervezet lelki vezetője, ft. Kovács Sándor esperes, minden filia lelki vezetőjével együtt. Dénes Mihály elnök és Tischler Ferenc főtitkár igen szépen beszéltek az elmúlt negyedszázadban kifejtett karitatív munkánkról. Tehát én is 25 éve dolgozom. A mi szervezetünket sokat segíti ft. Hegedűs János simonyifalvi plébános, aki nemcsak a csíksomlyói búcsúkra, hanem legutóbb a Maria Zellben megtartott búcsúra is elkísért, vezette út közben a zarándokok imáit, énekeit.*

– *Mikorra tervezik a következő Máltai Nyílt Napot?*

– *Mikorra tervezik a következő Máltai Nyílt Napot?*

A Máltai Nyílt Kapuk alkalmával, rendszeresen megvendégtelik a betérőket

nyugalmat és türelmet, amivel mindenkit végighallgatok és minden rendelkezésemre álló eszközzel a Máltai Segélyszolgálat Aradi Szervezetét támogathassam. A támogatóknak, de azoknak is köszönetet mondok, akik immár 25 éve velünk vannak, erősítik a csapatot, aminek a karitatív munkáját együtt szeretnénk folytatni.

– *E munkához további sok lelki erőt és kitartás kívánok. Az eredményekhez gratulálok, akárcsak az országos ünnepségen kapott kitüntetéséhez, amiről beszélni sem akart.*

– *Köszönöm a jókívánságokat és a lehetőséget.*

BALTA JÁNOS

A melléklet megjelenését

BETHLEN GÁBOR
Alap

támogatta.